

nen juridisk set faktisk er uafgjort, og så tilføje-
de jeg, at jeg rent politisk tror, at det i praksis
vil betyde – men det har vi ingen sikkerhed for
– at skulle der komme en konflikt, der involverer
modsatninger mellem WTO-regelsættet og
en konkret formuleret multilateral, dvs. global
miljøaftale, vil det være den globale miljøaftale,
der bliver lagt til grund for panelets afgørelse.

Jeg føler mig overbevist om, at det er sådan,
det vil gå, og jeg tror også, de fleste eksperter,
der har sat sig ind i tingene, føler, at det vil gå
sådan. Men det kan man ikke give nogen
garanti for, og derfor vil Danmark fortsætte
kampen for at sikre, at miljøkonventioner har
forrang, for det er jo efter vores mening
meningsløst, hvis de ikke har det i forhold til
WTO.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg skal takke for ministerens svar. Jeg er enig
med ministeren i det vigtige i at gøre det, og det
glæder mig, hvis ministeren netop erkender de
faktiske forhold, for det synes jeg er vigtigt at
sige.

Danmark vandt jo ikke absolut i Biosafety-
sagen. Vi må erkende, at det kom til at stå uaf-
gjort, og det er jo så, hvad det er. Ministeren er
så måske kommet for skade at tale lidt tvetydigt
tidligere, men lad det ligge. Vi er enige om både
erkendelsen og enige i det vigtige i, at Danmark
også skal gøre det. Jeg kunne i øvrigt godt lide,
at ministeren netop sagde, at Danmark også
skal gøre det, så tak for svaret.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Så er vi tilbage i ordførrækken. Hr. Hans
Christian Schmidt.

Hans Christian Schmidt (V):

SF's forespørgsel lyder: »Hvad kan ministeren
oplyse om regeringens planer og initiativer for
at sikre, at Danmark fortsat og i stigende om-
fang udøver et globalt lederskab på miljøområ-
det?«

Man kommer altså med en konstatering af, at
sådan forholder det sig. Danmark udøver et
globalt lederskab på miljøområdet. Vel kan det
være sandt på nogle områder, men efter vores
opfattelse halter det på nogle andre områder,
og lad mig give nogle eksempler:

For det første: Det er rigtigt, at det kan se ud,
som om der gives en masse penge til miljøind-
satsler rundt om i verden. Men hvis vi nu kigger

på virkeligheden, når det drejer sig om de pen-
ge, som Danmark yder til den internationale
miljøindsats, kommer de bl.a. fra miljø-, freds-
og stabilitetsrammen, den tidligere miljø- og
katastroferamme. På dette område er der i 2000
afsat i alt 3,8 mia. kr., og det lyder jo af mange
penge. Men man skal huske på, at det kun er de
1,8 mia. kr., der er afsat til miljøindsatser rundt
om i verden. Ud af de 1,8 mia. kr. er ca. 1 mia.
kr. afsat til regionale miljøindsatser i ulande og
arktiske og globale miljøprogrammer, og om-
kring 800 mio. kr. er afsat til miljøindsatser i
Østersøregionen og det øvrige Central- og Øst-
europa.

Man kan jo godt stille det spørgsmål, om det
beløb er begrundelse nok for at kalde Danmark
for et af de førende lande i verden på miljø-
området. Vi er enige i, at der er brug for både
lokale og regionale miljøindsatser rundt om i
verden, og vi har brug for, at der bliver sat ef-
fektivt ind de steder, hvor man kan gøre en
indsats for at forbedre det globale miljø. Men
beløbet i sig selv siger jo ikke noget om, hvad
pengene bliver brugt til, og spørgsmålet er der-
for, om vi får nok miljø for disse penge, og om
man ved nok om tingene. I Venstre mener vi,
man ved for lidt. Det forhold skal ændres, og
det kan bl.a. ske ved, at vi får en bæredygtig-
hedsvurdering af projekterne ud fra et ønske
om, at de skal hænge sammen miljømæssigt,
socialt og økonomisk på den mest optimale måde.

Vi forstår godt, at det kan være svært for
regeringen at gennemføre en sådan vurdering,
når den ikke engang har været rede til at lade
Danmarks egne miljøforslag bæredygtigheds-
vurdere. Vi husker jo kun alt for godt, at rege-
ringen den 9. maj ikke ønskede at stemme for et
forslag om at indføre en bæredygtighedsvurde-
ring af regeringens miljøforslag. Efter vores op-
fattelse var forslaget ellers godt nok, for det var
lavet efter en opskrift fra FN, OECD og Brundt-
landrapporten, men det var altså ikke godt nok
til, at det kunne vedtages.

For det andet kan vi forstå af forslaget til
vedtagelse fra SF, at man opfordrer regeringen
til at sikre fremdrift på områderne kemikalier,
affald, klima og biodiversiteter. Vi må spørge:
Hvad er det for en fremdrift, SF ønsker, når det
gælder kemikalier? Vi må jo erkende, at i flere
år har vi ikke kunnet prale af at være i front,
når det f.eks. gjaldt hurtigt godkendelse af nye,
miljøvenlige midler, tværtimod. Og hvad med
klimaet? Er det drivhuseffekten, SF tænker på?